

dende Love, i Særdeleshed, om den falder sammen med Fristen for Revisionen af Bankloven, idet jeg vilde anse det for absolut paakrævet, at Bankloven kommer til Revision før Udgangen af 1925, ikke mindst paa Grund af alle de Oplevelser, vi i den sidste Tid har haft paa dette Omraade.

Henningsen: Jeg skal indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget, saaledes som det er oversendt fra Landstinget. Jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem Hr. Refshauge i, at Bestemmelserne i Lovforslaget efter de Ændringer, der er foretaget af Landstinget, er klarere, og jeg finder ogsaa, der er taget tilbørligt og tilstrækkeligt Hensyn til alle de berettigede Krav, der kan stilles, ogsaa med Hensyn til de kommunale Sparekasser. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte, at han kunde ikke forstaa, hvorfor vi heroppe vilde de kommunale Sparekasser til Livs. Dette er heller ikke rigtigt. Saaledes som Bestemmelserne nu er formet i § 5, er der aabnet Adgang til, at de kommunale Sparekasser kan bestaa uindskrænket og i samme Omfang de første ti Aar; de kan ogsaa bestaa efter den Tid, kun med den Ændring, at de saa skal indrette deres Vedtægter i Overensstemmelse med, hvad der er Lov her i Danmark. Vi er inde i en Periode, hvor vi vil have en fælles og ensartet Lovgivning overalt i Danmark paa de forskellige Omraader, og jeg vilde finde det rigtigt, at vi ogsaa faar det paa Sparekassesevæsenets Omraade, jeg vilde finde det uheldigt, om vi, naar ti Aar er gaaet, skulde staa med en særlig Lovgivning for Sønderjylland og en særlig Lovgivning for det øvrige Danmark. Skulde vi aabne Adgang for kommunale Sparekasser i Sønderjylland, vilde jeg finde det rigtigt at indføre samme Regler for det øvrige Lands Vedkommende ved at foretage en Ændring i Loven af 4. Oktober 1919, men, som sagt, jeg kan anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i Landstingets Affattelse.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker de ærede Ordførere for de tre Partier, som har givet dette Lovforslag deres Tilslutning. Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Bemærkninger kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med, da jeg første

Gang havde Ordet, og til de Forhandlinger, der har fundet Sted i Landstinget. Naar jeg for mit Vedkommende har maattet tage Afstand fra de kommunale Sparekasser, er det ikke, fordi jeg i og for sig ønsker at komme dem til Livs, men fordi jeg kan tiltræde den Opfattelse, som er gjort gældende i den Betænkning, der ligger til Grund for dette Lovforslag, hvori det udtales, at man i al Almindelighed heroppe mener, at Drift af Sparekasser ikke er en naturlig Opgave for de kommunale Samfund. Det er vist ogsaa en Kendsgerning, at de kommunale Kasser under Verdenskrigen har klaret sig mindre godt, medens de private sønderjydske Sparekasser har klaret sig bedre. Endelig er der det Hensyn at tage, at man maa stræbe efter at skabe ensartede Forhold Nord og Syd for den gamle Grænse, og her oppe i vor Sparekasselovgivning kender vi ikke til kommunale Sparekasser. Rent bortset herfra er der, som jeg ogsaa har gjort gældende, tilstrækkelig Lejlighed for de offentlige Sparekasser til at bevise deres Eksistensberettigelse, idet Spørgsmaalet jo atter kan tages op om tre Aar; der er fra vor Side givet de offentlige Sparekasser en Frist af ti Aar, og skulde Erfaringerne tale for at opretholde kommunale Sparekasser, vil det ærede Medlem til den Tid kunne tage Sagen op og maaske vinde Tilslutning hos de Partier, som i Øjeblikket stiller sig imod.

Som jeg udtalte før, har Lovforslaget været underkastet en meget grundig Behandling i Landstinget, og jeg har ogsaa haft Lejlighed til at forhandle med samtlige sønderjydske Rigsdagsmænd om dette Spørgsmaal — det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ryster paa Hovedet, det ærede Medlem har sikkert været indbudt til at forhandle med mig —, og vi har ogsaa drøftet Forholdet med Hensyn til de offentlige Sparekasser. Jeg ved godt, at der om dette Spørgsmaal har gjort sig modsatte Opfattelser gældende, men jeg vil gentage, at naar der om 3 Aar er Lejlighed til atter at tage Spørgsmaalet op, og der ikke i den Tid sker de offentlige Sparekasser nogen Skade, synes jeg, det ærede Medlem maa kunne være tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Jeg har paa adskillige Punkter taget Hensyn til de Krav, der er stillet af de sønderjydske Rigsdagsmænd; der var, som før nævnt, enkelte Bestemmelser, jeg kun med en vis Betænkelighed gik med til, men netop ud fra Ønsket om at skabe den størst mulige